

Sygn. akt IV Ka 140/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 marca 2015 roku.

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący SSO Tadeusz Węglarek

Sędziowie SA w SO Stanisław Tomasik (spr.)

SO Agnieszka Szulc-Wroniszewska

Protokolant sekr. sądowy Dagmara Szczepanik

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Piotrkowie Trybunalskim Roberta Wiznera

po rozpoznaniu w dniu 24 marca 2015 roku

sprawy **Z. P.**

oskarżonego z art. 209 § 1 kk

z powodu apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim

z dnia 23 października 2014 roku sygn. akt VII K 372/14

na podstawie art. 437§2 kpk i art. 438 pkt 2 kpk **uchyla zaskarżony wyrok w stosunku do oskarżonego Z. P. i przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Piotrkowie Trybunalskim.**

Sygn. akt. IV Ka 140/15

UZASADNIENIE

Z. P. został oskarżony o to, że;

W okresie od listopada 2004 roku do września 2013 roku w P.T.przy ulicy (...)woj. (...)uporczywie uchylał się od ciężącego na nim obowiązku alimentacyjnego na rzecz jego córki E. P.ostatnio ustalonych wyrokiem Sądu Rejonowego w Piotrkowie Tryb. III Wydziału Rodzinnego i Nieletnich z dnia 06 marca 2008 roku za sygn. akt III RC 406/07 w kwocie 350 zł czyn naraził ją na niemożliwość zaspakajania podstawowych potrzeb życiowych.

tj. o czyn z art. 209 § 1 kk.

We wniosku złożonym w trybie art. 335 § 1 kpk prokurator wnosił o skazanie oskarżonego Z. P. za zarzucany mu występki bez przeprowadzenia rozprawy i wymierzenie mu kary 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania orzeczonej kary na okres próby 4 lat oraz nałożenie obowiązku:

- bieżącej alimentacji;

- spłaty zaległych rat alimentacyjnych;

i obciążenie oskarżonego kosztami (k. 212)

Na posiedzeniu w dniu 23 października 2014 roku bez udziału oskarżonego Z. P.;

- prokurator popierał wniosek w trybie art. 335 kpk, modyfikując go w ten sposób, że wnosił o wymierzenie oskarżonemu kary 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności w zawieszeniu na okres próby 4 lat oraz orzeczenie obowiązku spłaty zadłużenia alimentacyjnego w okresie próby i zasądzenie kosztów postępowania w całości.

- Sąd postanowił uwzględnić wniosek i wydać wyrok w trybie art. 335kpk. (k. 215).

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Tryb. wyrokiem z dnia 23 października 2014 roku w sprawie VII K 372/14 uznał oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu wyczerpującego dyspozycje art. 209 § 1 kk i za to :

- na podstawie art. 209 § 1 kk wymierzył mu karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

- na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk oraz art. 70 § 1 pkt. 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności wobec skarżonego warunkowo zawiesił na okres próby 4 lat;

- na podstawie art. 72 § 2 kk zobowiązał oskarżonego do spłaty zadłużenia alimentacyjnego w okresie próby;

- zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 300 złotych tytułem zwrotu wydatków oraz kwotę 300 złotych tytułem opłaty.

Powyższy wyrok zaskarżył Prokurator Rejonowy w Piotrkowie Tryb. w części dotyczącej orzeczenia obowiązku przez oskarżonego zaległych świadczeń alimentacyjnych na korzyść oskarżonego Z. P..

Apelacja wywiedziona z podstawy art. 438 pkt 1 kpk zarzuciła zaskarżonemu wyrokowi obrazę przepisów prawa materialnego art. 72 § 2 k.k., która miała wpływ na treść orzeczenia, a polegająca na orzeczeniu przez Sąd pierwszej instancji obowiązku spłaty przez oskarżonego zaległych świadczeń alimentacyjnych, podczas gdy w oparciu o przepis art. 72 § 2 kk nie można nałożyć na oskarżonego obowiązku wyrównania zaległości rat alimentacyjnych.

W konkluzji skarżący wnosił o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uchylenie zawartego w punkcie 3 obowiązku spłaty zaległości alimentacyjnych w okresie próby oraz wyeliminowanie z podstawy prawnej zawartego w tym punkcie wyroku rozstrzygnięcia art. 72 § 2 kk, a w pozostałej części o utrzymanie zaskarżonego wyroku w mocy. Na rozprawie apelacyjnej prokurator popierał skargę apelacyjną wniesioną przez Prokuratora Rejonowego w Piotrkowie Tryb. z tą modyfikacją, że w konkluzji wnosił o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazaniu sprawy do ponownego rozpatrzenia Sądowi Rejonowemu w Piotrkowie Tryb.

Sąd Okręgowy zważył , co następuje:

Skarga apelacyjna Prokuratora Rejonowego w Piotrkowie Tryb. okazała się zasadna w takim stopniu, że na skutek jej wniesienia powstały podstawy do uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Piotrkowie Tryb.

Analiza zebranego w sprawie materiału dowodowego oraz przebiegu dotychczasowego postępowania rozpoznawczego prowadzi do wniosku, iż Sąd I instancji w trakcie rozpoznania sprawy dopuścił się tego rodzaju obrazy przepisów prawa procesowego i materialnego, która mogła mieć istotny wpływ na treść wydanego rozstrzygnięcia merytorycznego. Bowiern podnieść należy, iż na kanwie niniejszej sprawy Sąd I instancji dopuścił się obrazy przepisów prawa procesowego wskutek naruszenia normy wyrażonej w art. 335 § 1 kpk i 343 § 7 kpk.

Chodzi tu oczywiście o uwzględnienie przez Sąd Rejonowy, wniosku złożonego w trybie art. 335 § 1 kpk, który został zmodyfikowany przez prokuratora na posiedzeniu w dniu 23 października 2014 roku bez zgody oskarżonego Z. P.-, który nie stawiał się na jego termin, - i zobowiązał oskarżonego do spłaty zadłużenia alimentacyjnego w okresie próby.

W tym miejscu zważyć trzeba, iż przed wydaniem orzeczenia o skazaniu sąd nie przeprowadza w zasadzie postępowania dowodowego (art. 343 § 4 kpk), poza ujawnieniem albo uznaniem za ujawnione dokumentów wymienionych w art. 394 kpk, w trybie określonym w tym przepisach, co poprzedzone jest jednak ustaleniem na podstawie art sprawy, że spełnione zostały wymogi określone w art. 335 § 1 kpk, w tym przede wszystkim ten, że oskarżony dopuścił się zarzucanego mu przestępstwa / por. wyrok SN z dnia 22.08.2001r. III KKN 372/99, Prok. I Pr. 2002, nr 2 poz. 6/, wyraził zgodę na umieszczenie przez prokuratora w akcie oskarżenia wniosku o skazanie, a wniosek ten jest zgodny z przepisami prawa.

Sąd orzekający w tym trybie jest związany wnioskiem umieszczonym przez prokuratora w akcie oskarżenia, gdyż jego treść jest wynikiem porozumienia oskarżyciela i oskarżonego, którzy zgadzają się jedynie na takie jak we wniosku rozstrzygnięcie w sprawie, w szczególności co do kar, środków karnych i nałożonych obowiązków.

Nie ma jednak przeszkód, by wniosek taki został skorygowany przez prokuratora na posiedzeniu, **za zgodą oskarżonego**. Nie ma też przeszkód, by sąd w toku posiedzenia przedstawił sugestię, co do tego, jakie warunki porozumienia (wniosku prokuratora) gotów jest zaakceptować /por. wyrok SN z dnia 26.08.2003r, VKK 78/03, LEX w 80703/.

Zarówno w takiej sytuacji, jak i wówczas, gdy sąd rozważa zasadność takiego wniosku w niezmienionej postaci po wniesieniu aktu oskarżenia – w wypadku uznania, że nie ma podstaw do jego uwzględnienia, sprawa winna zostać skierowana na rozprawę (art. 343 § 7 kpk).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt analizowanej sprawy, podnieść należy, że wniosek skorygowany przez prokuratora na posiedzeniu w dniu 23 października 2014 roku bez uzyskania zgody oskarżonego Z. P., nie mógł stanowić podstawy do wydania wyroku na podstawie art. 343 § 1 i 6 kpk. Każda bowiem modyfikacja treści wniosku wymaga zgody stron. Bez uzyskania akceptacji stron odnośnie dokonanych zmian, wniosek nie może stanowić podstawy do wydania wyroku na podstawie art. 343 § 1 i 6 kpk.

Ponadto należy stwierdzić, że Sąd ma obowiązek zarówno rozpoznania, jak i dokonania kontroli merytorycznej wniosku prokuratora, złożonego w trybie określonym w art. 335 § 1 kpk.

W wypadku ustalenia, że wniosek ten nie odpowiada przepisom prawa, Sąd powinien wystąpić do stron z propozycją zmodyfikowania wniosku prokuratora, a w przypadku braku zgody stron na modyfikację wniosku, skierować sprawę do rozpatrzenia na zasadach ogólnych.

Zatem nie ulega wątpliwości, że Sąd na gruncie przedmiotowej sprawy winien zwrócić się do oskarżonego o wyrażenie zgody na modyfikację wniosku co do zobowiązania go na podstawie art. 72 § 2 kk do spłaty zadłużenia alimentacyjnego w okresie próby i dokonać kontroli, czy ta modyfikacja odpowiada przepisom prawa.

Te wszystkie uchybienia Sądu Rejonowego spowodowały, że zaskarżony wyrok nie mógł się ostać, a sprawę należało przekazać Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpatrzenia.

Rozpoznając ponownie sprawę, Sąd winien mieć na uwadze przytaczane wyżej argumenty oraz zarzuty podniesione w skardze apelacyjnej prokuratora, których ocena aktualnie jest przedwczesna. Przy czym winien pamiętać, że sprawa podlega rozpoznaniu w trybie uproszczonym, a przepis art. 138 kpk dotyczy strony, która nie wskazała adresata do doręczeń w kraju.

Z tych względów, Sąd Okręgowy orzekł, jak w części dyspozytywnej wyroku.